

231

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 24 lutego 2009 r.

w sprawie warunków prowadzenia składów podatkowych oraz ewidencji przez podmioty prowadzące składy podatkowe²⁾

Na podstawie art. 55 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki prowadzenia składów podatkowych, w tym dotyczące:
 - a) miejsca, w którym wyroby akcyzowe będą magazynowane,
 - b) regulaminu funkcjonowania składu podatkowego;
- 2) sposób prowadzenia ewidencji ilościowej lub ilościowo-wartościowej wyrobów akcyzowych przez podmiot prowadzący skład podatkowy oraz szczegółowy zakres danych, które powinny się znajdować w tej ewidencji.

§ 2. 1. Miejsce magazynowania wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym powinno:

- 1) być właściwie dostosowane do bezpiecznego składowania tych wyrobów;
- 2) spełniać warunki gwarantujące w szczególności zapewnienie nienaruszalności i tożsamości znajdujących się w nim wyrobów akcyzowych oraz warunki techniczne zapewniające możliwość wykonywania kontroli wyrobów akcyzowych na podstawie odrębnych przepisów;
- 3) być odpowiednio oznaczone i oddzielone od pozostałej części terenu lub pomieszczenia, w szczególności za pomocą ogrodzenia lub innego trwałego oznaczenia.

2. Do magazynowania w składzie podatkowym wyrobów energetycznych nie mają zastosowania wymogi dotyczące nienaruszalności i tożsamości, określone w ust. 1 pkt 2, o ile:

- 1) podmiot prowadzący skład podatkowy prowadzi ewidencje umożliwiające identyfikację tych wyrobów;

2) w jednym zbiorniku magazynowane są wyłącznie wyroby o tym samym kodzie Nomenklatury Scałonej (CN) oraz posiadające te same parametry fizykochemiczne.

§ 3. 1. W składach podatkowych, w których prowadzona jest działalność polegająca wyłącznie na magazynowaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym, magazynowanie wyrobów energetycznych i napojów alkoholowych, określonych w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, zwanej dalej „ustawą”, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa i procedurą zawieszenia poboru akcyzy, odbywa się w zbiornikach, które podlegają prawnej kontroli metrologicznej, na podstawie odrębnych przepisów.

2. W składach podatkowych, w których prowadzona jest działalność polegająca na produkcji wyrobów akcyzowych, magazynowanie gotowych wyrobów energetycznych, określonych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa i procedurą zawieszenia poboru akcyzy, odbywa się w zbiornikach, które podlegają prawnej kontroli metrologicznej, na podstawie odrębnych przepisów. Za zbiorniki służące do magazynowania gotowych wyrobów energetycznych uznawane są zbiorniki, w których magazynowane są wyroby w takim stopniu przetworzenia, w którym mogą być wyprowadzane ze składu podatkowego do odbiorcy, nawet jeśli ich część zostanie wykorzystana w procesach produkcyjnych w składzie podatkowym.

§ 4. Właściwy naczelnik urzędu celnego, zatwierdzając regulamin funkcjonowania składu podatkowego, może dopuścić magazynowanie w składzie podatkowym innych niż akcyzowe wyrobów służących bezpośrednio do produkcji finalnej, pod warunkiem możliwości dokonania kontroli i weryfikacji ilości oraz sposobu wykorzystania wszystkich magazynowanych wyrobów.

§ 5. 1. Powiadomienie właściwego naczelnika urzędu celnego o przerwaniu działalności składu podatkowego na okres dłuższy niż 3 miesiące powinno być złożone przez podmiot prowadzący skład podatkowy w formie pisemnej, co najmniej 14 dni przed planowanym terminem przerwania działalności.

2. W powiadomieniu należy określić przewidywany okres, na jaki zostanie przerwana działalność składu podatkowego.

§ 6. W przypadku wystąpienia braków ilościowych wyrobów akcyzowych, podmiot prowadzący skład podatkowy informuje o tym fakcie niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni, licząc od dnia stwierdzenia braków, właściwego naczelnika urzędu celnego.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz. Urz. WE L 76 z 23.03.1992, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 179).

§ 7. Regulamin funkcjonowania składu podatkowego określa:

- 1) zasady funkcjonowania składu podatkowego;
- 2) wykaz wyposażenia składu podatkowego niezbędnego do:
 - a) prowadzenia działalności gospodarczej,
 - b) wykonywania kontroli wyrobów akcyzowych, na podstawie odrębnych przepisów,
 - c) wykonywania prac magazynowych oraz przeładunkowych;
- 3) opis stosowanych zabezpieczeń technicznych;
- 4) opis urządzeń służących do produkcji i magazynowania wyrobów akcyzowych oraz technologii stosowanych w składzie podatkowym;
- 5) opis infrastruktury technicznej, sanitarnej i komunikacyjnej;
- 6) wskazanie wyrobów bezpośrednio służących do produkcji finalnej.

§ 8. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany oznaczyć skład podatkowy przez umieszczenie tablicy zawierającej wyrazy „Skład podatkowy” oraz imię i nazwisko lub nazwę podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

§ 9. 1. Podmiot prowadzący skład podatkowy prowadzi ewidencję ilościową lub ilościowo-wartościową, zwaną dalej „ewidencją”, której odrębne części stanowią zestawienia danych dotyczące wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą oraz wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w składzie podatkowym, w którym prowadzona jest działalność polegająca na produkcji wyrobów akcyzowych.

2. Ewidencja powinna być prowadzona w sposób ciągły, umożliwiający identyfikację przeprowadzonych operacji gospodarczych, w szczególności czynności produkcyjnych lub związanych z obrotem wyrobami akcyzowymi oraz stanów zapasów tych wyrobów.

3. Wpisów do ewidencji dokonuje się bezpośrednio po zakończeniu czynności podlegającej wpisaniu.

4. Ostatniego dnia każdego miesiąca podmiot prowadzący skład podatkowy dokonuje zamknięcia ewidencji i jej miesięcznego podsumowania.

5. Raport z miesięcznego zamknięcia i podsumowania ewidencji, prowadzonej w formie elektronicznej, podmiot prowadzący skład podatkowy przekazuje jej właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.

§ 10. 1. W przypadku prowadzenia ewidencji w formie papierowej, przed rozpoczęciem jej wypełniania karty ewidencji powinny zostać przeszyte, a strony ponumerowane i opatrzone pieczęcią podmiotu prowadzącego skład podatkowy. Właściwy naczelnik urzędu celnego opatruje przeszycie plombą, przy użyciu plombownicy stosowanej do plombowa-

nia ewidencji prowadzonych przez organ celny, a na ostatniej stronie ewidencji wpisuje liczbę jej stron i składa podpis.

2. Wpisów do ewidencji dokonuje się w sposób trwały i wyraźny. Wszelkie zmiany i poprawki w ewidencji są dokonywane w taki sposób, aby przekreślony tekst pierwotny pozostał czytelny. Każdą zmianę lub poprawkę należy potwierdzić podpisem osoby dokonującej zmiany lub poprawki, z podaniem daty ich wprowadzenia oraz w razie potrzeby należy je opisać w rubryce „uwagi”.

§ 11. 1. Ewidencja w formie elektronicznej prowadzona jest zgodnie z pisemną instrukcją obsługi programu komputerowego wykorzystywanego do prowadzenia tej ewidencji i w taki sposób, aby:

- 1) umożliwia wgląd w treść dokonywanych wpisów oraz ochronę przechowywanych danych przed zniekształceniem lub utratą;
- 2) umożliwia dokonywanie korekty danych opatrzonej adnotacją osoby dokonującej tej korekty oraz daty jej dokonania;
- 3) pozwalała na drukowanie raportu, o którym mowa w § 9 ust. 5;
- 4) pozwalała na drukowanie wpisów w porządku chronologicznym i uniemożliwiała ich usuwanie.

2. Podmiot prowadzący skład podatkowy, który prowadzi ewidencję w formie elektronicznej, przechowuje kopię ewidencji zapisaną na informatycznych nośnikach danych. Kopia ewidencji powinna być przechowywana w sposób zapewniający ochronę przechowywanych danych przed zniekształceniem lub utratą lub w formie wydruku sporządzonego za okresy jednodniowe.

§ 12. Ewidencja powinna zawierać:

- 1) nazwy wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu;
- 2) ilości wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania;
- 3) datę wprowadzenia wyrobów akcyzowych do składu podatkowego;
- 4) dane identyfikacyjne podmiotu, od którego wyroby akcyzowe zostały dostarczone;
- 5) dane identyfikacyjne właściciela wyrobów akcyzowych, innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy;
- 6) dane identyfikacyjne osoby, która złożyła zgłoszenie celne w przypadku importowanych wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy;
- 7) datę wyprodukowania wyrobów akcyzowych;

- 8) dokładne określenie miejsca w składzie podatkowym, w którym wyroby akcyzowe się znajdują, i informacje o ich przemieszczaniu wewnątrz tego składu;
- 9) numer identyfikacyjny wskazany w rubryce 3 administracyjnego dokumentu towarzyszącego, którego wzór został określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 lutego 2009 r. w sprawie dokumentacji i procedur związanych z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych (Dz. U. Nr 32, poz. 229) lub numer identyfikacyjny dokumentu handlowego, na podstawie którego wyroby zostały wprowadzone do składu podatkowego lub wyprowadzone z tego składu;
- 10) datę złożenia deklaracji podatkowej;
- 11) kwotę podatku akcyzowego przypadającego do zapłaty lub kwotę podatku akcyzowego, której pobór został zawieszony;
- 12) datę wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego i dane identyfikacyjne odbiorcy lub datę zapłaty podatku akcyzowego;
- 13) informacje na temat wyrobów akcyzowych:
 - a) wprowadzonych do składu podatkowego,
 - b) zużytych do wyprodukowania w składzie podatkowym innych wyrobów,
 - c) wyprodukowanych w składzie podatkowym,
 - d) magazynowanych w składzie podatkowym,

- e) wyprowadzonych ze składu podatkowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy,
- f) wyprowadzonych ze składu podatkowego przez właściciela wyrobów niebędącego podmiotem prowadzącym skład podatkowy,
- g) wykorzystanych na własny użytek.

§ 13. Wyroby energetyczne, o których mowa w § 3, mogą być magazynowane w zbiornikach wprowadzonych do użytkowania przed dniem 1 maja 2004 r., które nie posiadają dowodów legalizacji — jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2010 r.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2009 r.³⁾

Minister Finansów: *J. Vincent-Rostowski*

³⁾ Zakres spraw objęty niniejszym rozporządzeniem był dotychczas uregulowany w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 1 marca 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków prowadzenia składów podatkowych (Dz. U. Nr 35, poz. 311, z 2005 r. Nr 131, poz. 1097 i Nr 250, poz. 2160, z 2007 r. Nr 247, poz. 1829 oraz z 2008 r. Nr 228, poz. 1511) oraz w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji związanej z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych zharmonizowanych (Dz. U. Nr 81, poz. 744 i Nr 170, poz. 1790 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 792), które tracą moc z dniem 1 marca 2009 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11).